

работеща Единна информационна система, за която вече стана дума, но и установени и подредени *приоритети* в работата по етническите въпроси у нас, вкл. по ромските въпроси.

Второ, дали “нерешимостта” на множество проблеми при ромите не се крие и в подмяната на *социално-диференциращите критерии* с *етнически* критерии? Кои са главните проблеми с ромите днес у нас? Те *не са етнически, а социално-диференциращи*: ниско образование, (поради това) ниско търсене и ниска цена на техния труд на пазара на труда, (поради всичко това) безработица и бедност, нисък статус и лошо качество на живот като цяло (лоши битови и жилищни условия, недобър здравен статус, липса на добри възможности за професионално и личностно развитие и т.н.), различни форми на социално изключване и т.н.

Не са етнически, а социални и начините за преодоляването на всички тези проблеми: получаването на по-добро образование от всеки, повишаване на квалификацията за по-добра и по-добре платена работа, преодоляване на бедността, вкл. чрез отваряне на нови възможности и форми на заетост; подобро образователно и квалификационно ниво отваря и по-различни възможности за професионално развитие, с всичките положителни следствия за личността и семейството.

Затова неизбежен е въпросът: не “обличаме” ли ние доказаните иначе като социални и групови различия в “общите одежди” на *етническата* общност? Не “етнизираме” ли социалното?... Какво печелим и какво губим от тази подмяна?

Трето, в същата връзка, знаем например, че *извън ромите* у нас има повече, по абсолютен брой, случаи на хора с нисък статус в обществото — с ниско образование, ниски доходи, безработни. Защо тогава акцентът не е върху преодоляването на неблагоприятните *ниски социални позиции* на всички подобни граждани в обществото — роми, българи, турци, каракачани и пр.?... Какъв е смисълът от превръщането на някои от тях в едва ли не „*привилегирвани общности*”, каквито са ромите в очите на другите български граждани, особено с подобен нисък социа-